

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/165/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416203428
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1416203428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Miroslavy Saxovej a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: H. Y. O., X. X.X.XXXX, L. - Z. Č. XXX, proti žalovanému: C. Z., X. XX.X.XXXX, L.Š. X, L., zastúpenému: Z. R..K..S., F. XXXX, Z. H., A.: XX XXX XXX, o neúčinnosť právneho úkonu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 9C/81/2016-974, zo dňa 24.2.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.), žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.), návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10C/109/2016 zamietol (výrok III.) a návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Martin pod sp. zn. 21C/13/2017 zamietol (výrok IV.).

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.9.2015 medzi predávajúcim: H. H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, L. a kupujúcim: C. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. X, L., je voči žalobcovi právne neúčinná. Podľa žaloby je H. H. Z. dlžníkom žalobcu titulom nezaplatenej zmluvnej pokuty, ktorá bola žalobcovi právoplatne priznaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2012, sp. zn. 10Cb/209/2002, právoplatným 5.5.2014. Pretože uvedená pohľadávka nebola uhradená, žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorá je vedená na Exekútorskom úrade E. G. R., S. XX, R., pod sp. zn. EX 468/2014. H. H. Z. ako dlžník žalobcu po právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozsudku previedol na svojho syna C. Z. - žalovaného námorné rekreačné plavidlo „Leticia“, výrobné číslo A.- R., rok výroby XXXX, reg. č. XXXX, prístav L.. Istina pohľadávky je 209.121,69 eura, pričom po vykonanom šetrení v exekučnom konaní bolo zistené, že H. H. K. Z. v súčasnosti nedisponuje majetkom postačujúcim na uspokojenie pohľadávky žalobcu, ako aj jej príslušenstva spolu s trovami začatej exekúcie. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, nakoľko žalobca už v čase podania žaloby hmotnoprávne nedisponoval vymáhateľnou pohľadávkou voči predávajúcemu; pohľadávka žalobcu voči predávajúcemu zanikla započítaním vzájomných peňažných pohľadávok na základe písomného právneho úkonu predávajúceho adresovaným žalobcovi dňa 13.5.2014. O platnosti započítania pohľadávok a zániku pohľadávky žalobcu ako oprávneného z exekučného titulu ako o otázke predbežnej (prejudiciálnej) sa už konalo a rozhodlo v dvoch konaniach vedených medzi žalobcom a predávajúcim ako stranami súdneho konania a to na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 15Er/4175/2014, EX 486/2014 a na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/45/2009; v oboch konaniach bolo právoplatnými rozhodnutiami potvrdené, že celá istina pohľadávky

s príslušenstvom žalobcu vyplývajúca z exekučného titulu hmotnoprávne zanikla pred začatím exekučného konania; v čase podania žaloby tak nebol ani základný hmotnoprávny zákonný dôvod pre odporovanie predmetného právneho úkonu, a to existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že podaním doručeným dňa 5.1.2021 žalobca oznámil, že zmluvou zo dňa 20.11.2020 došlo medzi ním a Y. Y. k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, o.i. aj pohľadávky vyplývajúcej mu z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 10Cb/209/2009 zo dňa 23.5.2012 a to sumy 209.121,69 eura s úrokom z omeškania. Právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, nie je podmienkou konania; súd na ňu neprihliada z úradnej povinnosti. Nakoľko k zmene oprávneného na základe návrhu uznesením súdu nedošlo, konal súd prvej inštancie s pôvodným žalobcom. Nakoľko teda žalobca už predmetnú pohľadávku nevlastní, nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, t.j. nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie (táto v konaní o neúčinnosť právneho úkonu prislúcha ktorémukolvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku). V predmetnej veci tak mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca nemá voči H.. H. Z. vymáhateľnú pohľadávku; za predpokladu, že by ju mal, zmluvou o postúpení zo dňa 20.11.2020 postúpil ním tvrdenú pohľadávku - sumu 209.121,69 eura na Y.Í. Y.; aj z tohto dôvodu žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

4. Žalobu mal súd prvej inštancie za nedôvodnú aj po stránke hmotnoprávnej. V prípade rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2012, č.k. 10Cb/209/2002, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2014, č.k. 2Cob/386/2012, išlo o vymáhateľnú pohľadávku (H.. H. Z. bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 209.121,69 eura s úrokom z omeškania 13 % ročne odo dňa 24.7.2006 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania) a teda žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na odporovaciu žalobu. Exekúcie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 15Er/4175/2014 a na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 65Ek/899/2020 však boli právoplatne zastavené s odôvodnením, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré viedli k zániku uvedenej pohľadávky žalobcu. Pohľadávka žalobcu tak hmotnoprávne zanikla v celom rozsahu započítaním pred začatím exekučného konania, ako aj pred podaním predmetnej žaloby. Základným a všeobecným predpokladom podania žaloby o neúčinnosť právneho úkonu je existencia veriteľsko-dlžníckeho vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka (H.. H. Z.) plniť veriteľovi (žalobcovi) dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu od tohto dlžníka. Takéto oprávnenie žalobca ako veriteľ objektívne stratil a nedisponuje ním. Súd prvej inštancie preto ďalšie z predpokladov úspešného uplatnenia žalobcom uplatneného nároku už neskúmal a žalobu zamietol. Návrh žalobcu na výsluch žalovaného a na výsluch svedkov H.. H. Z. C. H.. V. Z. zamietol, keď ich výsluch by neprispel k zisteniu skutočností relevantných pre rozhodnutie o predmete sporu.

5. Súd prvej inštancie zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10C/109/2016, keď otázku započítania pohľadávok riešili a právoplatne rozhodli Okresný súd Bratislava IV a Okresný súd Martin. Zamietol aj návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 21C/13/2017. Krajský súd v Žiline totiž uznesením zo dňa 26.11.2019, č.k. 5Co/156/2019-426 potvrdil uznesenie, ktorým Okresný súd Martin odmietol návrh žalobcu na obnovu konania, ktoré bolo právoplatne ukončené dňa 14.4.2017 rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9C/45/2009-607 zo dňa 29.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/494/2013-634 zo dňa 27.2.2014 ohľadne žalovanej istiny 165.969,59 eura.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 v spojení § 262 ods.1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca (s poukazom na § 355 a § 357 ods. 1 písm. a), f), l) CSP) pre porušenie práva na spravodlivý proces, odmietnutie výsluchu svedkov, písomného vyjadrenia k otázkam a procesných chýb v konaní a navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

8. Uviedol, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený dňa 24.2.2022 napriek námietkam, výhradám a novým skutočnostiam uvedeným v podaní zo dňa 20.2.2022 k priebehu pojednávania dňa 24.1.2022.

Podnetom na úpravu zápisnice z pojednávania zo dňa 24.1.2022 žiadal doplniť výrok právneho zástupcu žalovaného, ktorý prejedukoval neukončené konanie v spore o platnosti započítania pohľadávky vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10C/109/2016; výrokom „navrhovateľ nech sa nespolieha na to, že v konaní sp. zn. 10C/109/2016 o určení neplatnosti právneho úkonu započítanie pohľadávky medzi povinným a oprávneným bude úspešný“ potvrdil podozrenie o možnosti ovplyvňovania konaní súvisiacich s povinným H.. Z.. V zápisnici z pojednávania zo dňa 24.1.2022 podľa žalobcu neboli zaznamenané jeho vyjadrenia a neboli uvedené jeho ucelené výroky, ktoré sú zmenené alebo nekompletné. Žalobca taktiež oznámil nové skutočnosti súvisiace s tvrdením žalovaného o zastavení exekúcie vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 65Ek/899/2020, 424EX/272/2020, ktoré uznesenie bolo zrušené.

9. Žalobca ďalej k veci uviedol, že pohľadávka priznaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 10Cb/209/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/386/2012, bola a je reálna a nezanikla započítaním vzájomných peňažných pohľadávok vykonaných na základe písomného právneho úkonu adresovaným mu dňa 13.5.2014. Nemožno započítať pohľadávku v celom rozsahu, ak povinný (H.. Z.) má súdom priznanú pohľadávku vo výške 165.956,98 eura a nie vo výške 331.939,19 eura, ktorú uviedol v započítaní. Súd prvej inštancie to nevzal do úvahy, neprerušil konanie a nerešpektoval doložené podklady o priznanom omyle a obnovení exekúcie na OS BB 424 EX 272/2020.

10. Okresný súd Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/45/2009 právoplatne rozhodol o nároku na plnenie dlžníka (veriteľa) z titulu pôžičky voči žalobcovi (dlžníkovi), avšak len do výšky 165.969,59 eura; nezaoberal sa otázkou zániku exekúciou požadovaného nároku, ale paradoxne sa vyjadril k samotnému započítaniu. Krajský súd v Žiline konanie v časti o zaplatenie 165.969,59 eura zastavil z dôvodu, že dlžník vzal žalobu v tejto časti späť. Okresný súd Bratislava IV v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 15Er/4175/2014 právoplatne rozhodol o zastavení exekúcie v časti sumy 165.969,59 eura a nie o zastavení celej čiastky 331.939,19 eura. Žalobca uviedol, že z opatrnosti stiahol exekúciu EX 486/2014-10 a do vyriešenia sporu o platnosti jednostranného započítania pohľadávok v konaní sp. zn. 10C/109/2016 podal návrh na vykonanie exekúcie ohľadom rozdielu zatiaľ vzájomne priznaných pohľadávok, ktorý uviedol nový exekútor JUDr. Sopko, v súčasnosti istiny 43.152,10 eura.

11. Podľa žalobcu je pohľadávka platná minimálne v časti istiny vo výške 43.152,10 eura, úrokov zo započítanej pohľadávky vo výške 216.965,19 eura, 13 % ročného úroku z omeškania zo sumy 43.152,10 eura od 15.7.2014 do zaplatenia, úroku ku dňu 18.4.2016 9.897,97 eura, trov konania v zaplatenom súdnom poplatku 12.547,31 eura, trov právneho zastúpenia 10.572,41 eura, trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní 1.022,89 eura, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 1.606,82 eura, poplatku za osvedčenie exekučného titulu vo výške 1,50 eura, súdneho poplatku za vydanie poverenia 16,50 eura a trov exekúcie 9.131 eur, spolu 304.364,17 eura.

12. Žalobca ďalej v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie v dostatočnej miere, neumožnil výsluchy svedkov, nerešpektoval jeho požiadavku o prípadnom písomnom vyjadrení sa svedkyne H.. Z. V.. Záverom uviedol, že súd prvej inštancie sa zaoberal skutočnosťami, ktoré sú známe o postúpení pohľadávky na Y. Y., zrušením pôvodného exekučného poverenia na oprávneného Y. O. chybou Okresného súdu Banská Bystrica a spätným priznaním oprávnenému Y. O. s právom a povinnosťou vymáhať pohľadávku v prospech nového oprávneného.

13. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Vo všeobecnosti uviedol, že odvolanie žalobcu je neskutočne neprehľadne štruktúrované. Žalobca vôbec nezodôvodnil odvolanie čo do rozsahu výrokov I. - IV. Uviedol odvolacie dôvody voči procesným uzneseniam súdu podľa § 357 písm. a), f) I) CSP, kedy si nedôvodne zamieňa výroky rozsudku s osobitnými procesnými uzneseniami podľa CSP, pričom však súd prvej inštancie takéto procesné uznesenia v priebehu konania vôbec nevydal a preto v tomto rozsahu nie je odvolanie ani prípustné ani preskúmateľné. Žalobca napadol obsah zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.1.2022; obsah zápisnice však nemusí byť doslovným prepisom prednesov strán na pojednávaní ale má zachytiť obsah prednesov strán sporu, ktoré sú podstatné pre skúmanie súdom a meritórne rozhodnutie o žalobe; zápisnica dané prednesy strán - návrhy na dokazovanie a záverečné reči preukázateľne obsahuje, je dostatočne obsiahla čo do prednesov strán aj identifikácie procesného postupu súdu pri dokazovaní a preto odvolanie v časti námietky voči obsahu zápisnice z pojednávania nie je dôvodné. Žalobca ďalej napadol výlučne obsah bodov 1. - 7. odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie len opisuje prednesy strán sporu bez skutkových

záverov a zistení a právnej kvalifikácie nároku žalobcu súdom pre vydanie rozsudku. Odvolanie len voči odôvodneniu rozsudku nie je zo zákona prípustné (§ 358 CSP) a preto nie je v tejto časti ho nutné bližšie preskúmať a vyhodnotiť.

14. Žalobca v odvolaní opakovane napadol vadnosť procesných postupov a rozhodnutia iných súdov v iných konaniach (OS BB, OS BA IV v exekučných konaniach, OS MT a KS ZA v civilnom konaní), ako rieši napádaný rozsudok a v tejto časti tak odvolanie nie je možné, prípustné a nie je dovolené riešiť takéto námietky v predmetnom odvolacom konaní. Jedinou skutočnosťou, ktorá z právoplatne skončených exekučných súdnych konaní pred OS BA IV. č.k. 15 Er/4175/2014 a pred OS BB č.k. 65Ek/899/2020 a v civilnom konaní vedenom pred Okresným súdom Martin č.k. 9C/45/2009, bola pre súd prvej inštancie pre vydanie rozsudku podstatnou, bolo právne posúdenie právnych následkov právneho úkonu započítania pohľadávok H.. Z. zo dňa 13.5.2014 adresovaného a doručeného žalobcovi. Vo všetkých vyššie uvedených troch súdnych konaniach predchádzajúcich vydaniu napadnutého rozsudku bol ex lege (deklaratórne) potvrdený zánik celej „vymáhateľnej pohľadávky“ žalobcu s celým jej príslušenstvom vrátane trov konania a to už v čase pred podaním predmetnej žaloby. Je preto úplne irelevantné preskúmať a hodnotiť formu a obsah rozsiahleho množstva listín tvoriacich prílohy odvolania, ktoré už boli ako dôkazné prostriedky posudzované OČTK, súdmi vo vyššie uvedených právoplatne skončených súdnych konaniach, resp. boli niektoré posudzované aj súdom prvej inštancie.

15. Z obsahu odvolania žalobcu a jeho príloh nevyplývajú podľa žalovaného žiadne nové či ďalšie prostriedky procesného útoku žalobcu, ktoré nemohli byť pred súdom prvej inštancie objektívne uplatnené žalobcom, teda žiadne listinné dôkazy alebo nové právne významné skutočnosti, ktoré žalobca nemohol doručiť súdu a súd ich pred vydaním rozsudku nemohol poznať, a ktoré by mohli priniesť nové skutkové zistenia podstatné pre zmenu právnej kvalifikácie nároku žalobcu v konaní a mali by viesť k prípadnej revízii rozsudku v odvolacom konaní. Je zrejmé, že žalobca nerozumie, resp. bez ďalšieho neakceptuje právne významnú skutočnosť, že hmotnoprávny úkon započítania pohľadávok (všeobecne) spôsobuje konštitutívne zánik pohľadávky k okamihu, keď sa splatné pohľadávky stretnú, teda nielen časovo spätne ale zároveň, že pri zápočte pohľadávok je vždy bez právneho významu to, či jedna, obe alebo žiadna z pohľadávok alebo jej časť podliehajúcich započítaniu je v čase zápočtu právoplatne priznaná súdom (judikovaná) alebo nie, keď úplne stačí preukázať, že právne obe trvali v čase ich stretu.

16. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca síce v odvolaní uviedol jednotlivé odvolacie dôvody s odkazom na § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), g) a h) CSP, avšak v samotnom odvolaní nie sú, okrem jedného, tieto odvolacie dôvody riadne identifikované a hlavne špecifikované, teda k jednotlivým námietkam uvedeným v odvolaní žalovaný nepriradil explicitne konkrétne odvolacie dôvody podľa § 365 CSP a právne nekvalifikoval s odkazom na právny predpis, v čom vidí vadnosť postupu či rozhodnutia súdu prvej inštancie. Povinnosťou úspešnej strany v spore a ani odvolacieho súdu nie je v podanom odvolaní intuitívne hľadať a identifikovať jednotlivé odvolacie dôvody, ak tak neurobil samotný odvolateľ. Väčšina námietok uvedených v odvolaní bola zopakovaním skutkovej a právnej argumentácie žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie a to bez právnej kvalifikácie a konfrontácie s právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozsudku. K jednotlivým odvolacím dôvodom označeným v odvolaní žalovaný uviedol nasledovné:

17. To, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu veriteľa k podaniu odporovacej žaloby podľa § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka, nebol nedostatok procesnej podmienky pre vedenie konania ale hmotnoprávnym podkladom pre meritórne rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby v celom rozsahu. V rámci celého konania pred súdom prvej inštancie boli dodržané všetky procesné podmienky a princípy vedenia civilného sporového konania; námietka nesplnenia procesných podmienok podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP pre vedenie konania a rozhodnutie súdu prvej inštancie bola uplatnená žalobcom v odvolaní nedôvodne a nie je preskúmateľná.

18. Odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP by mohla zodpovedať 1/ procesná námietka k vedeniu dokazovania súdom na pojednávaní dňa 24.1.2022 (odmietnutie výsluchu svedkov, neposkytnutie lehoty žalobcovi na písomné vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného z 18.1.2022 a k jeho záverečnej reči na pojednávaní...), 2/ procesná námietka k vedeniu konania po pojednávaní konanom dňa 24.1.2022, t.j. po vydaní uznesenia, ktorým sa dokazovanie vo veci končí a bolo odročené pojednávanie len na úkon vyhlásenia rozsudku - nevyhodnotenie listín a skutočností predložených

žalobcom súdu dňa 20.2.2022 a nedoplnenie textu zápisnice. Žalobca však riadne právne nekvalifikoval v odvolaní, v čom konkrétne vidí nesprávny (contra legem) procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým mu bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Ide tu len o všeobecné tvrdenia žalobcu, kedy mal súd prvej inštancie viesť konanie tak, že v konaní nijak nevyhodnocoval niektoré závažné skutkové tvrdenia a žalobcom predložené či navrhované dôkazy, najmä listiny spojené s inými súdnymi konaniami, vypočutie žalovaného a výsluchy dvoch svedkov. Pokiaľ žalobca namieta, že súd mu nedal dostatok času a priestoru na použitie ním navrhovaných prostriedkov procesného útoku, tak táto námietka skutkovo ani vecne neobstojí a vyplýva z neznalosti ustanovení CSP žalobcom. Súd prvej inštancie dal v konaní ako aj na pojednávaní dňa 24.1.2022 dostatočný priestor sa žalobcovi k predmetu sporu vyjadriť s tým, že správne v čase vydania rozsudku sa riadil záväznosťou právoplatne skončených exekučných konaní vedených žalobcom, resp. p. Y. ako veriteľom k pohľadávke z exekučného titulu. Vzhľadom na preukázaný nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní ako veriteľa pre podanie žaloby sa súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 24.1.2022 (procesné uznesenie o zamietnutí návrhov na vykonanie dokazovania výsluchom oboch svedkov) ako aj v odôvodnení rozsudku riadne procesne vysporiadal s použitím alebo vylúčením vyššie uvedených prostriedkov procesného útoku žalobcu a vyhodnotil ich, aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak, že neboli uplatnené žalobcom dôvodne alebo včas, resp. ich nijako nevyhodnotil, lebo tak v čase po vydaní uznesenia o skončení dokazovania vo veci zo zákona urobiť ani nemohol. Skutočnosť, že žalobca v odvolaní nesúhlasí s uvedeným postupom súdu pri aplikácii sudcovskej koncentrácie konania a postupu vedenia konania v odôvodnení rozsudku a namieta ju, nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie teda postupoval procesne správne v celom konaní až do vydania meritórneho rozsudku a nijak neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces, svoj rozsudok riadne odôvodnil, odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a netrpí ani vnútornými rozpormi. V rámci celého konania boli dodržané všetky princípy civilného sporového konania a bol daný dostatočný časový priestor pre žalobcu k včasnému uplatneniu prostriedkov procesného útoku. Námietka vadného procesného postupu súdu pred vydaním rozsudku bola uplatnená žalobcom v odvolaní vecne nedôvodne.

19. Odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP by podľa žalovaného mohli zodpovedať snád' len výroky rozsudku o zamietnutí procesných návrhov na prerušenie konania. Konanie pred súdom prvej inštancie však nemalo žiadnu inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Aj táto námietka konania súdu pred vydaním rozsudku bola uplatnená žalobcom v odvolaní vecne nedôvodne.

20. Odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP by podľa žalovaného mohli zodpovedať námietky uvedené žalovaným o nevykonaní dôkazu výsluchom dvoch svedkov a nevyhodnotením v odôvodnení rozsudku ďalších „nových“ skutočností vyplývajúce z listín predložených žalobcom súdu dňa 20.2.2022. Vzhľadom na preukázaný nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní ako veriteľa pre podanie žaloby súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné preukazovať žiadne skutočnosti výsluchom svedkov ani skúmaním iných listín prislúchajúcich k iným súdnym konaniam, pretože z nich nevyplývali žiadne rozhodné skutočnosti pre vydanie meritórneho rozsudku vo veci samej a riadiac sa zásadou hospodárnosti civilného konania a pravidlami sudcovskej koncentrácie konania ich procesne správne zamietol vykonať ako zbytočné. Súčasťou obsahu práva na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je povinnosť súdu reagovať na každý argument a vyhodnocovať každý dôkaz navrhnutý účastníkom konania. Povinnosťou súdu je dať v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie teda nehodnotil alebo nevykonával niektoré žalobcom navrhnuté dôkazy, pretože na to nebol zo zákona povinný a tieto nebolo potrebné a účelné vykonať na zistenie rozhodujúcich skutočností pre meritórne rozhodnutie vo veci samej.

21. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalovaný uviedol, že z obsahu odvolania nemožno identifikovať a konkretizovať námietku naplňujúcu tento odvolací dôvod, teda prečo a v čom konkrétne zistený skutkový stav súdom neobstojí a aké konkrétne prostriedky procesného útoku neboli uplatnené a prečo nemohli byť uplatnené žalobcom v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno tvrdenia nových skutočností a neoznačil dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, ktoré objektívne vznikli po vydaní rozsudku, resp. neboli z objektívnych dôvodov pred súdom

prvej inštancie navrhnuté či môcť byť vykonané. Takýmito dôkazmi (prostriedkami procesného útoku) nie sú ani listiny týkajúce sa riešenia procesného vedenia exekučného konania sp. zn. 42Ex 272/2020 pred OS BB po vydaní resp. nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie. Súd prvej inštancie dostatočne a náležite zistil skutkový stav veci na základe záverov vykonaného dokazovania, tento identifikoval a riadne právne zdôvodnil, svoje zistené skutkové závery subsumoval pod platné právne normy.

22. Odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP by mali podľa žalovaného zodpovedať základné hmotnoprávne námietky k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie

- že práve žalobca má postavenie veriteľa voči dlžníkovi (H.. H. Z.) z právoplatného rozsudku OS BA IV. sp. zn. 10Cb/209/2009 zo dňa 23.05.2012 v spojení s rozsudkom KS BA sp. zn. 2Cob/386/2012 zo dňa 18.02.2014;
- že žalobca alebo postupník p. Y. disponoval v čase vydania rozsudku tzv. „vymáhateľnou pohľadávkou“ voči dlžníkovi a to z exekučného titulu či iného právneho dôvodu;
- že vymáhateľná pohľadávka založená exekučným titulom právne trvá (aspoň z časti) a nezanikla v celom rozsahu následkom úkonu zápočtu pohľadávok.

Žalovaný všetky tieto hmotnoprávne prostriedky procesného útoku riadne skutkovo aj právne namietal a právne vyvrátil v konaní pred súdom prvej inštancie, kde už vo svojom prvom vyjadrení k žalobe zo dňa 3.10.2017 tvrdil, že pohľadávka zanikla v celom rozsahu následkom úkonu zápočtu pohľadávok už v čase pred podaním žaloby a že z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je žaloba zjavne nedôvodná až šikanózna. Na pojednávaní dňa 24.1.2022 žalovaný zopakoval námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako veriteľa akejkoľvek „vymáhateľnej pohľadávky“ voči dlžníkovi, ktorý mal vykonať „odporovateľný“ úkon prevodu hnuťelnej veci na žalovaného a tvrdil že žalobca žiadnou takouto „vymáhateľnou pohľadávkou“ v čase vykonania „napádaného úkonu prevodu hnuťelnej veci“ ale ani v čase podania žaloby a ani ku dňu skončenia dokazovania pred súdom prvej inštancie objektívne disponovať nemohol a nemôže. Navyiac žalovaný namietol aj procesné postavenie osoby p. O. ako žalobcu z dôvodu úkonu „postúpenia pohľadávky z exekučného titulu na postupníka p. Y. Y. a to bez procesnej zámery v osobe žalobcu ako účastníka konania podľa § 80 CSP a namietal ďalej aj samotné procesné postavenie p. O. ako zástupcu p. Y. Y. v konaní (bez splnomocnenia). Podľa žalovaného nie je sporné a žalobca to v odvolaní nenapádal, že „existencia vymáhateľnej pohľadávky“ na strane žalobcu je základným zákonným predpokladom pre skúmanie aktívnej vecnej legitímácie osoby veriteľa (v pozícii žalobcu) pre podanie žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu podľa § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca v odvolaní ani nenapadol ďalšiu právne významnú skutočnosť, že právnym následkom úkonu „postúpenia pohľadávky“ vyplývajúcej z exekučného titulu v priebehu konania stratil žalobca hmotnoprávne postavenie veriteľa tejto pohľadávky a jej výlučným veriteľom sa mal stať p. Y. Y.. Zároveň počas konania a ani v odvolaní neprodukoval žalobca dôkaz o existencii akejkoľvek inej „vymáhateľnej pohľadávky“ (mimo exekučného titulu) voči dlžníkovi ako prevodcovi v rámci úkonu prevodu hnuťelnej veci, ktorej uspokojenie by mohlo byť v žalobe odporovaným úkonom ukrátené. Súd prvej inštancie riadne preskúmal tieto vecné námietky žalovaného v rámci uplatnenia prostriedkov jeho procesnej obrany a po vykonanom dokazovaní s odkazom na svoju skutkové zistenia správne právne kvalifikoval procesné aj hmotnoprávne postavenie žalobcu v konaní tak, že:

- v konaní p. O. nepreukázal (keby ho aj mal tak ho následne počas konania stratil) svoje hmotnoprávne postavenie veriteľa akejkoľvek „vymáhateľnej pohľadávky“ voči dlžníkovi - H.. H. Z., či už v čase podania žaloby alebo ku dňu vyhlásenia rozsudku a teda nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby či ďalšie vedenie konania k nároku uvedeného v žalobe;
- v konaní nebolo preukázané ani hmotnoprávne postavenie p. Y. Y. ako veriteľa akejkoľvek „vymáhateľnej pohľadávky“ voči dlžníkovi - H.. H. Z., či už v čase postúpenia pohľadávky a ani ku dňu vyhlásenia rozsudku; a teda ani u neho nebola preukázaná vecná aktívna legitímáciu ako žalobcu na podanie žaloby a vedenie konania k nároku uvedeného v žalobe;
- navyiac p. Y. nenadobudol ani procesne právne postavenie účastníka konania na strane žalobcu, keď nedošlo v súlade s § 80 CSP k procesnej zámene osoby žalobcu z p. O. na p. Y. ako účastníka konania, ktorý by bol oprávnený byť v pozícii žalobcu v konaní a žiadať priznanie nároku uplatneného žalobou.

Žalovaný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie na uvedenom základe právne ustálil, že peňažná pohľadávka založená exekučným titulom, ktorej „domnelým“ ukrátením uspokojenia žalobca žalobu

zdôvodnil, hmotnoprávne zanikla v celom rozsahu jej istiny a celého príslušenstva vrátane trov právneho zastúpenia ešte v čase pred podaním samotnej žaloby a nie je tu ani iná „vymáhateľná pohľadávka“ voči dlžníkovi H.. Z.. Súd prvej inštancie teda ex effo skúmal aktívnu vecnú legitimáciu oboch osôb, p. O. aj p. Y. ako veriteľov a majiteľov „vymáhateľnej pohľadávky“ voči dlžníkovi ako právne významnú skutočnosť pre posúdenie prípustnosti podania žaloby. Skutkovo, právne a teda vecne správne sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal s vyššie uvedenými tvrdeniami a námietkami žalobcu k právnomu postaveniu osoby p. O. a p. Y. ako domnelého „veriteľa vymáhateľnej pohľadávky“ a vyhodnotil ich ako skutkovo aj právne nedôvodné t.j. že ani jeden nemali postavenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi a preto aj vo výrokovej časti nemohol rozhodnúť inak, len žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Súd prvej inštancie rozhodol vo všetkých v odvolaní namietaných právnych otázkach vecne správne, správne aplikoval príslušné ustanovenia platných právnych predpisov a dostatočne v odôvodnení rozsudku svoje právne posúdenie veci zdôvodnil.

23. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Poprel pravdivosť tvrdenia žalovaného o právoplatnom skončení konania na OS BB sp. zn. 65Ek/899/2020, kde bolo podané riadne zdôvodnené odvolanie. Uviedol, že s poukazom na dodržanie spravodlivého procesu sa mal súd prvej inštancie zaoberať predloženými dôkazmi a mal pripustiť dokazovanie a porovnanie jednotlivých tvrdení žalovaného, jeho otca a V. Z.. Ako žalobca, i keď bez právneho vzdelania, rozumie a akceptuje právne významnú skutočnosť, že hmotnoprávny úkon započítania pohľadávok (všeobecne) spôsobuje konštitutívne zánik pohľadávky k okamihu keď sa splatné. Práve tie ale splatné neboli v celom rozsahu, pohľadávky sa nestretli v celom rozsahu, kde zreteľne exekútor poukázal na nedostatky pri argumentácii o strete pohľadávok, a teda žiadna z pohľadávok alebo jej časť neboli relevantne započítané.

24. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP verejne vyhlásil.

25. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vecne správny a keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

26. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalobcu v odvolaní (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 CSP) je potrebné uviesť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k zamietnutiu žaloby o určenie, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.9.2015 medzi dlžníkom H.. H. Z. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, je voči žalobcovi právne neúčinná.

27. Právna úprava odporovateľnosti právnych úkonov je obsiahnutá v ustanoveniach § 42a a 42b Občianskeho zákonníka. Z hľadiska jej systematiky treba rozlišovať medzi aktívnou vecnou legitimáciou na uplatnenie odporovateľnosti (§ 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka), podmienkami odporovateľnosti (§ 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka), spôsobom uplatnenia odporovateľnosti (§ 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka), pasívnou vecnou legitimáciou (§ 42b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka) a právnymi následkami spojenými s úspešným odporovaním právnomu úkonu (§ 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka).

28. Súd prvej inštancie sa prioritne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na uplatnenie odporovateľnosti právneho úkonu. Mal za to, že v prípade rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2012, č.k. 10Cb/209/2002, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2014, č.k. 2Cob/386/2012, išlo o vymáhateľnú pohľadávku žalobcu (H.. H. Z. bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 209.121,69 eura s úrokom z omeškania 13 % ročne odo dňa 24.7.2006 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania). Táto pohľadávka žalobcu však zanikla v celom rozsahu započítaním pred podaním predmetnej žaloby. Súd prvej inštancie mal za to, že nakoľko základným predpokladom úspešnosti žaloby o neúčinnosť právneho úkonu je existencia veriteľsko-dlžníckeho vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka (H.. H. Z.) plniť veriteľovi (žalobcovi) dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu od tohto dlžníka, ktoré oprávnenie žalobca ako veriteľ objektívne

stratil a nedisponuje ním, nie je žalobca aktívne vecne legitimovaný v predmetnom spore. Vzhľadom k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o jej postúpení zo dňa 20.11.2020 by podľa súdu prvej inštancie žalobca stratil aktívnu vecnú legitimáciu aj v prípade existencie vymáhateľnej pohľadávky.

29. Odvolací súd pri viazanosti dôvodmi odvolania poukazuje na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní nenamietal uvedený záver súdu prvej inštancie v súvislosti s uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok (o.i. pohľadávky vyplývajúcej mu z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 10Cb/209/2009 zo dňa 23.5.2012 a to sumy 209.121,69 eura s úrokom z omeškania) dňa 20.11.2020 medzi žalobcom a Y. Y.. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v prípade existencie uvedenej (postúpenej) pohľadávky by žalobca nemal voči H.. H. Z. vymáhateľnú pohľadávku. Z uvedeného dôvodu by žalobca ani v prípade existencie uvedenej pohľadávky nebol nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, t.j. nebol by nositeľom aktívnej vecnej legitimácie (prislúchajúcej v konaní o neúčinnosť právneho úkonu ktorémukolvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku).

30. Okresný súd Martin sa v odôvodnení rozsudku sp. zn. 9C/45/2009, zo dňa 14.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.4.2017 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/274/2016-1113, zo dňa 23.2.2017), podrobne zaoberal započítaním pohľadávok jednostranným právnym úkonom H.. H. Z. zo dňa 13.5.2014. Mal za to, že tento právny úkon započítania zodpovedal kritériám vyžadovaným § 580 Občianskeho zákonníka; podrobne odôvodnil zánik celej pohľadávky žalobcu vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2012, č.k. 10Cb/209/2002, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2014, č.k. 2Cob/386/2012, t.j. okrem istiny aj úrokov z omeškania a náhrady trov konania.

31. Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia (§ 226 CSP). Pozitívnu stránku materiálnej právoplatnosti rozhodnutia je záväznosť rozhodnutia pre definovaný okruh subjektov a negatívnu stránku materiálnej právoplatnosti rozhodnutia je jeho nezmeniteľnosť. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný predovšetkým pre strany sporu (§ 228 ods. 1 CSP). Nezmeniteľnosť rozhodnutia spôsobuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej (§ 230 CSP). So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť označených súdnych rozhodnutí, súd prvej inštancie, rovnako ako ani odvolací súd, nie sú potom oprávnení skúmať, či predmetné rozsudky Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/45/2009, zo dňa 14.4.2016 a Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/274/2016-1113, zo dňa 23.2.2017, sú vecne správne, príp. či majú žalobcom vytkané vady, keďže tieto otázky mohol a bol oprávnený skúmať len inštančne nadriadený súd. Rovnako z uvedených dôvodov súd prvej inštancie a ani odvolací súd nemôžu naprávať uvedené rozsudky, resp. zmierňovať ich dôsledky, podľa subjektívnych predstáv žalobcu. V uvedenej veci vedenej pred Okresným súdom Martin bola vyriešená otázka zániku pohľadávky žalobcu vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2012, č.k. 10Cb/209/2002, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2014, č.k. 2Cob/386/2012; táto pohľadávka v celom rozsahu zanikla započítaním zo strany H.. H. Z.. Pokiaľ teda v predmetnom spore predpokladom odporovateľnosti bola existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu práve voči H.. H. Z.H., bolo potrebné vychádzať zo záverov právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin o jej zániku započítaním. Správny bol potom záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, vedúci k zamietnutiu žaloby.

32. Vzhľadom k odvolacej námietke týkajúcej sa vyhlásenia napadnutého rozsudku dňa 24.2.2022 napriek podnetu žalobcu na úpravu zápisnice z pojednávania dňa 24.1.2022 odvolací súd uvádza, že ako vyplýva z § 99 ods. 1 CSP (Ak to súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch aj zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia.), v prípade spisovania zápisnice o pojednávaní (ak to súd považuje za vhodné a účelné), sa v zápisnici o.i. uvedie podstatný obsah prednesov. Zápisnicu diktuje samosudca alebo predseda senátu; je preto na diktujúcom, čo považuje za podstatné a čo a ako treba v zápisnici zachytiť. Zákon nestanovuje, ale ani nevylučuje, možnosť namietat správnosť diktovania zápisnice. Prípadným námietkam voči zápisnici súd môže, ale nemusí vyhovieť; správnosť zápisu priebehu pojednávania možno verifikovať porovnaním zápisnice s vyhotoveným zvukovým záznamom.

33. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa v podaní zo dňa 20.2.2022 vyjadril k zápisnici z pojednávania dňa 24.1.2022; podal podnet na úpravu zápisnice pre neuvedenie ucelených výrokov žalobcu, ktoré sú prepisom do zápisnice zmenené alebo nekompletné; vyjadril sa k dokladom doručeným právnym zástupcom žalovaného pred pojednávaním; oznámil nové skutočnosti súvisiace s tvrdením žalovaného o zastavení exekúcie na OS BB sp. zn. 65Ek/899/2020 (zmena oprávneného uznesením súdu - lehota na podanie sťažnosti a odvolania - zrušenie uznesenia).

34. Samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie bezprostredne pred vyhlásením rozsudku dňa 24.2.2022 nevyhovel podnetu žalobcu na úpravu zápisnice z pojednávania dňa 24.1.2022 (doručenému súdu prvej inštancie dňa 24.2.2022), ktoré bolo odročené práve za účelom vyhlásenia rozsudku, preto nepredstavuje taký postup súdu prvej inštancie, ktorým by došlo k namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces či k procesným chybám v konaní. V odvolaní uvádzané skutočnosti, ktoré mal žalobca za nesprávne v zápisnici o pojednávaní dňa 24.1.2022, nemali žiadny vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

35. Vo vzťahu k odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie v dostatočnej miere, keď neumožnil výsluchy svedkov a nerešpektoval požiadavku o prípadnom písomnom vyjadrení sa svedkyne H.. Z. V., odvolací súd uvádza, že súd nemusí vykonať všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, ale je na jeho uvážení vyhodnotiť potenciálnu relevanciu toho ktorého dôkazu, ako i prípustnosť jeho vykonania. Za pochybenie súdu možno označiť zamietnutie návrhu na vykonanie takého dôkazu, ktorý je prípustný a zároveň spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, nakoľko takýmto postupom sťažuje dôkaznú situáciu strany sporu, čo môže vyústiť do neunesenia dôkazného bremena a neodôvodnene znižovať možnú mieru zistenia skutkového stavu. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na výsluch žalovaného a na výsluch svedkov H.. H. Z. C. H.. V. Z.A., keď ich výsluch by neprispel k zisteniu skutočností relevantných pre rozhodnutie o predmete sporu. Žalobca v podanom odvolaní nenamietal uvedený záver súdu prvej inštancie; jeho odvolacia námietka nevykonania dokazovania v dostatočnej miere je potom nedôvodná.

36. S poukazom na vyššie uvedené a jeho sumarizáciou má odvolací súd za to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by vyvrátili správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé privodiť jeho zmenu; ostatnú ním v odvolaní uvádzanú odvolaciu argumentáciu (týkajúcu sa konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/45/2009, či špecifikovaných exekučných konaní) vyhodnotil ako pre rozhodnutie vo veci nepodstatnú.

37. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ako v odvolacom konaní úspešnému, priznal proti žalobcovi, ktorý úspech nemal, plný nárok na ich náhradu.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).